

Wvvgz klachtencommissie

[Locatie Fivoor]

Beslissing d.d. 13 april 2021 inzake de klacht d.d. 30 maart 2021

Klacht inzake de beslissing tot opname in een accommodatie en tot insluiting d.d. 15 februari 2021

Beoordeling

Gelet op de ingebrachte stukken en gehoord de toelichtingen op de zitting is de commissie tot de volgende beoordeling gekomen.

Het klaagschrift bevat naast klachtonderdelen in de zin van artikel 10:3 Wet Geestelijke Gezondheidszorg (Wvvgz), klachtonderdelen in de zin van de Wet kwaliteit, klachten, geschillen zorg (Wkkgz). De klachten tegen de beslissing van 15 februari 2021 tot opname in de accommodatie en insluiting (waaronder het kamerprogramma) zijn klachten in de zin van de Wvvgz. De commissie beoordeelt de overige klachten op basis van de Wkkgz.

De commissie stelt vast dat klager is gediagnostiseerd met ADHD, autismespectrumstoornis, stoornis in het gebruik van middelen en ongespecificeerde schizofreniforme of andere psychotische stoornis. Klager verblijft sinds [datum] bij [locatie Fivoor] in het kader van een voortgezette crisismaatregel d.d. [datum] en aansluitend een zorgmachtiging d.d. [datum] met expiratiedatum [datum]. Voornoemde crisismaatregel en zorgmachtiging legitimeren onder meer opname in een accommodatie en insluiting als vormen van verplichte zorg.

De commissie stelt het volgende voorop.

Om de geestelijke gezondheid van een betrokkene te stabiliseren kan aan een betrokkene verplichte zorg worden verleend als het gedrag van die betrokkene als gevolg van zijn psychische stoornis tot ernstig nadeel voor hemzelf of anderen leidt. Verplichte zorg kan alleen worden verleend als uiterste middel als er geen mogelijkheden voor vrijwillige zorg meer zijn. Iedere vorm van verplichte zorg dient met terughoudendheid te worden toegepast en vooraf getoetst te worden aan de algemene beginselen van proportionaliteit, subsidiariteit, veiligheid en effectiviteit.

Voorafgaand aan een beslissing tot verplichte zorg overlegt de zorgverantwoordelijke met de betrokkene over de voorgenomen beslissing en stelt hij zich op de hoogte van diens gezondheidstoestand. De wensen en voorkeuren van betrokkene worden gevolgd, tenzij de betrokkene ten aanzien van de voorgenomen beslissing niet wilsbekwaam is of wanneer er een aanzienlijk risico bestaat op ernstige schade aan personen of goederen. De zorgverantwoordelijke legt de overwegingen ten aanzien van wilsbekwaamheid en gevaarsgronden vast in het dossier.

Met betrekking tot de daadwerkelijke uitvoering van iedere vorm van verplichte zorg stelt de zorgverantwoordelijke van een betrokkene een schriftelijke beslissing op met een inhoudelijke motivering. De geneesheer-directeur stuurt de betrokkene (en zijn advocaat en eventuele vertegenwoordiger) een afschrift van die beslissing met een brief die de betrokkene informeert over de klachtwaardigheid van de beslissing en de mogelijkheid van advies en bijstand door een patiëntvertrouwenspersoon.

De commissie stelt vast dat de schriftelijke beslissing tot het uitvoeren van verplichte zorg d.d. 15 februari 2021 naar behoren is gemotiveerd en aan klager is uitgereikt. Een afschrift van de schriftelijke beslissing is op 17 februari 2021 met een informatiebrief door de geneesheer-directeur aan klager en diens advocaat toegezonden.

De commissie overweegt verder als volgt.

Als eerste wenst de commissie op te merken dat het goed gaat met klager. In de zitting was klager helder, communicatief en in samenwerking met alle aanwezigen. Ook heeft de commissie gezien dat er op dit moment alles aan wordt gedaan om klager perspectief te bieden in de vorm van passende huisvesting. Daarnaast constateert de commissie dat klager specifieke wensen heeft ten aanzien van zijn dagbesteding en dat de instelling -binnen de mogelijkheden- tracht klager zoveel mogelijk maatwerk te bieden voor dagbesteding. Tot zover de huidige stand van zaken. De commissie heeft echter de klachten te beoordelen uit het recente verleden.

Ten aanzien van de inhoudelijke beslissing tot opname in een accommodatie:

met verweerster is de commissie van oordeel dat de zorg en behandeling bij [locatie Fivoor] aansluit bij de problematiek van klager. Klager heeft weliswaar aangevoerd dat ambulante behandeling voldoende zou zijn en dat hij zijn zaken goed zelf kan regelen, maar verweerster heeft voldoende onderbouwd betoogd dat de kans dat klager zich aan zorg zou onttrekken groot was en intensieve begeleiding van klager noodzakelijk was. De commissie stelt vast dat het toestandbeeld van klager sinds de opname is verbeterd en de geestelijke gezondheid van klager verder is gestabiliseerd. De commissie is van oordeel dat het behandelteam zich heeft ingespannen klager zo veel als mogelijk een behandeling op maat te bieden. De commissie is er voldoende van overtuigd dat de beslissing tot de opname bij [locatie Fivoor] op goede gronden is genomen en onder de gegeven omstandigheden qua proportionaliteit, subsidiariteit, veiligheid en effectiviteit is gerechtvaardigd.

Ten aanzien van de inhoudelijke beslissingen tot insluiting

De commissie stelt vast dat sinds de opname een kamerprogramma op klager van toepassing is. Het programma houdt in dat klager op gezette tijden gehouden is op zijn kamer te verblijven. Daarnaast is klager sinds de opname regelmatig kortdurend gesepareerd. Na 28 maart 2021 is klager niet meer gesepareerd geweest. Het kamerprogramma is nog wel van kracht. Met ingang van 30 maart 2021 wordt klager overigens wel de keuze gelaten om in plaats van op zijn kamer te verblijven naar buiten te gaan om een wandeling te maken. Ook krijgt klager de gelegenheid om zonder begeleiding na de zitting naar [plaats] te reizen om zijn paspoort en pinpas op te halen.

De commissie ziet geen reden om aan de weergave van de gebeurtenissen die tot separatie hebben geleid, te twijfelen. De commissie kan verweerster in het licht van hetgeen in de dagrapportages is vermeld, volgen in haar inschatting dat separatie noodzakelijk was ter stabilisatie van de geestelijke gezondheid van klager. De commissie neemt hierbij in aanmerking dat de separaties zo kort mogelijk zijn gehouden en dat tegelijkertijd gepoogd werd klager goed in te stellen op medicatie.

De commissie stelt vast dat klager minder groepsgeschikt is en acht het kamer- en rustprogramma doelmatig om escalaties op de afdeling te voorkomen. De commissie neemt hierbij in aanmerking dat klager zoveel als mogelijk wordt aangemeld voor therapie en dagbesteding en dat hem zodra dat verantwoord was de mogelijkheid is geboden om tijdens een rustmoment naar buiten te gaan in plaats van naar zijn kamer. Het is de commissie gebleken dat hierbij zoveel als mogelijk de inbreng van klager wordt betrokken.

De commissie is van oordeel dat verweerster voldoende heeft gezocht naar alternatieven zoals medicatie en het kamerprogramma en de mogelijkheid om buiten een wandeling te maken. Deze

alternatieven zijn ingezet zodra het toestandbeeld van klager verbeterde. De commissie is er voldoende van overtuigd dat de beslissingen tot insluiting op goede gronden zijn genomen en op navolgbare wijze zijn getoetst aan de beginselen van proportionaliteit, subsidiariteit, veiligheid en effectiviteit.

Ten aanzien van de overige klachtonderdelen

In het algemeen overweegt de commissie dat het kader om een handelen dan wel nalaten van Fivoor en haar zorgprofessionals te toetsen, is gelegen in de definitie van 'goede zorg' in artikel 2 lid 2 van de Wkkgz. Kort gezegd wordt onder goede zorg verstaan:

- a. zorg die in ieder geval veilig, doeltreffend, doelmatig en cliëntgericht is, tijdig wordt verleend, en is afgestemd op de reële behoefte van de cliënt;*
- b. waarbij zorgverleners handelen in overeenstemming met de op hen rustende verantwoordelijkheid, voortvloeiende uit de professionele standaard;*
- c. waarbij de rechten van de cliënt zorgvuldig in acht worden genomen en de cliënt ook overigens met respect wordt behandeld.*

In de voorliggende klacht dient te commissie te beoordelen of Fivoor aan haar zorgplicht krachtens de Wkkgz heeft voldaan nu klager stelt:

[...]

Op grond van het voorgaande komt de commissie tot de conclusie dat er geen aanwijzingen zijn om aan te nemen dat Fivoor ter zake van voornoemde stellingen van klager haar zorgplicht heeft verzaakt. Daarnaast heeft verweerster de stellingen van klager voldoende gemotiveerd weersproken dan wel de commissie voldoende uitleg gegeven. De commissie acht deze klachtonderdelen ongegrond.

Beslissing

Gelet op het bovenstaande verklaart de commissie de klacht ongegrond.